

Udenrigsministeriet

Den 10. december 2008

Spørgsmål fra Udenrigs-
udvalget til udenrigsministeren
af 12. november 2008 stillet af
Frank Aaen (EL)
URU alm. del - spørgsmål 26.

Spørgsmål 26:

Er ministeren enig i tidligere præsident Bill Clintons udtalelser om, at det var en stor fejl, at IMF og Verdensbanken pressede de fattige lande til at droppe subsidier til landbruget, og at det ligeledes var en fejl at opfatte fødevarer som en vare på linje med andre varer, samt at man bør vende tilbage til en politik med et maksimum af national selvforsyning på fødevarer?

Svar:

Den tidligere præsident Clintons udtalelser kendes ikke i deres fulde sammenhæng, og de er derfor vanskelige at udtale sig om.

Det er regeringens holdning, at anvendelse af subsidier til fremme af landbrugsproduktion er et komplekst spørgsmål, som det er vanskeligt at udtale sig generelt om. Udformningen af brugen af subsidier må vurderes fra land til land. Men på lang sigt er subsidier ikke ønskværdige, da de fører til en situation med skævvridning af produktion og forbrug, som det kan være vanskeligt at finansiere og at komme ud af.

Regeringen arbejder for at fremme liberaliseringen af handel med bl.a. fødevarer og andre landbrugsvarer ikke mindst i de rige lande. Fra dansk side støtter man under de igangværende WTO-forhandlinger imidlertid, at de mindst udviklede lande ikke påføres forpligtelser til f.eks. at reducere deres landbrugstold eller -subsidier, som måtte stride mod deres udviklingsinteresser. Liberalisering af de globale markeder kan dog for udviklingslandenes vedkommende ikke stå alene, men vil kræve investeringer i landbruget og øget udviklingsbistand.

Der lægges i den danske udviklingspolitik vægt på, at fattige lande og befolkningsgrupper har adgang til tilstrækkelige fødevarer. Selvforsyning ses her ikke som et mål i sig selv. Det centrale er, at de enkelte lande er i stand til at brødføde deres befolkninger gennem egen produktion, handel med andre lande og ved at sikre tilstrækkelig købekraft hos den del af befolkningen, der ikke er selvforsynende. Støtte til landbrugsudvikling er i den sammenhæng naturligvis vigtigt, men det er mindst lige så vigtigt at understøtte den generelle økonomiske udvikling og skabelse af gode jobs i de fattigste lande så de bedre kan modstå kriser, herunder fødevarerkriser.